

Dansk udgave

Retsforskrifter

64. årgang

26. maj 2021

Indhold

I Lovgivningsmæssige retsakter

FORORDNINGER

- ★ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/836 af 20. maj 2021 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme ⁽¹⁾ 1

II Ikke-lovgivningsmæssige retsakter

AFGØRELSER

- ★ Rådets afgørelse (EU) 2021/837 af 6. maj 2021 om den holdning, som Den Europæiske Union skal indtage i Det Internationale Råd for Tropisk Træ, til forlængelsen af den internationale overenskomst om tropisk træ af 2006 23
- ★ Rådets afgørelse (EU) 2021/838 af 10. maj 2021 om den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Underudvalget vedrørende Handel og Bæredygtig Udvikling, der er nedsat ved associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side, for så vidt angår udarbejdelsen af listen over eksperter, der kan udvælges til medlemmer af ekspertgruppen i henhold til aftalens artikel 301 25
- ★ Rådets afgørelse (EU) 2021/839 af 20. maj 2021 om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i det regionale styringsudvalg for transportfællesskabet, for så vidt angår visse af transportfællesskabets administrative anliggender og personaleanliggender 27

⁽¹⁾ EØS-relevant tekst.

I

(Lovgivningsmæssige retsakter)

FORORDNINGER

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2021/836

af 20. maj 2021

om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 196 og artikel 322, stk. 1, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Revisionsretten ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) EU-civilbeskyttelsesmekanismen (herefter »EU-mekanismen«), der reguleres ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU ⁽⁵⁾, styrker samarbejdet mellem Unionen og medlemsstaterne og fremmer koordineringen på civilbeskyttelsesområdet med henblik på at forbedre Unionens indsats i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer.
- (2) Mens medlemsstaterne har det primære ansvar for forebyggelse, beredskab og indsats i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, fremmer EU-mekanismen og navnlig rescEU i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union solidariteten mellem medlemsstaterne. EU-mekanismen gør dette ved at styrke Unionens kollektive indsats i tilfælde af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer gennem oprettelse af en reserve af kapaciteter, der supplerer medlemsstaternes eksisterende kapaciteter, når de kapaciteter, der er til rådighed på nationalt plan, ikke er tilstrækkelige, og som derfor muliggør et mere effektivt beredskab og en mere effektiv indsats, og ved at forbedre katastroforebyggelsen og -beredskabet. Der er behov for tilstrækkelige finansielle bevillinger til at oprette, indsætte og drive rescEU-kapaciteter og til at kunne videreudvikle Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje og dække yderligere omkostninger ved tilpasningstilskud og drift af kapaciteter, der stilles til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje.

⁽¹⁾ EUT C 385 af 13.11.2020, s. 1.

⁽²⁾ EUT C 10 af 11.1.2021, s. 66.

⁽³⁾ EUT C 440 af 18.12.2020, s. 150.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets holdning af 27.4.2021 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 10.5.2021.

⁽⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1313/2013/EU af 17. december 2013 om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 347 af 20.12.2013, s. 924).

- (3) Covid-19-pandemien, som der ingen tilsvarende eksempler er på, har vist, at Unionen og medlemsstaterne skal være bedre rustet til at reagere på omfattende nødsituationer, der påvirker flere medlemsstater samtidigt, og at den nuværende retlige ramme for sundhed og civilbeskyttelse bør styrkes. Covid-19-pandemien har også fremhævet, hvordan konsekvenserne af katastrofer for menneskers sundhed, miljøet, samfundet og økonomien kan antage knusende proportioner. Unionen kunne under covid-19-pandemien på grundlag af de eksisterende bestemmelser i afgørelse nr. 1313/2013/EU hurtigt vedtage gennemførelsesbestemmelser for at udvide rescEU-kapaciteterne til at omfatte opbygning af et beredskabslager af medicinske modforanstaltninger, der omfatter vacciner og terapeutika, og af medicinsk udstyr til intensivpleje, personlige værnemidler og laboratorieartikler, med henblik på beredskab og indsats i forbindelse med en alvorlig grænseoverskridende sundhedstrussel. Med henblik på at effektivisere beredskabs- og indsatsiltag kan nye bestemmelser, der styrker den nuværende retlige ramme, herunder ved at sætte Kommissionen i stand til at indkøbe de nødvendige rescEU-kapaciteter direkte under særlige betingelser, reducere indsættelsestiden yderligere i fremtiden. Det er også vigtigt, at rescEU's operationer koordineres godt med de nationale civilbeskyttelsesmyndigheder.
- (4) I den fælles erklæring fra medlemmerne af Det Europæiske Råd af 26. marts 2020 og i Europa-Parlamentets beslutning af 17. april 2020 om en EU-koordineret indsats til bekæmpelse af covid-19-pandemien og dens konsekvenser ⁽⁶⁾ blev Kommissionen opfordret til at fremsætte forslag om en mere ambitiøs og omfattende krisehåndteringssystem i Unionen.
- (5) Klimaændringerne fører til en stigning i antallet, intensiteten og kompleksiteten af naturkatastrofer i Unionen og på verdensplan og dermed til et behov for en høj grad af solidaritet mellem landene. Naturkatastrofer såsom skovbrande kan føre til tab af liv, livsgrundlag og biodiversitet, forårsager udslip af store mængder kulstof og mindsker planetens evne til at absorbere kulstof, hvilket yderligere forværrer klimaændringerne. Det er derfor af afgørende betydning, at katastroforebyggelsen, -beredskabet og -indsatsen styrkes, og at EU-mekanismen omfatter tilstrækkelig kapacitet, herunder i overgangsperioden for rescEU, til at gribe ind, når der opstår skovbrande og andre klimarelaterede naturkatastrofer.
- (6) Unionen er stadig fast besluttet på at sikre en kønsopmærksom civilbeskyttelse, der bl.a. imødegår specifikke sårbarheder, og udveksling af bedste praksis vedrørende kønsrelaterede spørgsmål, der opstår under katastrofer og i tiden umiddelbart derefter, herunder støtte til ofre for kønsbaseret vold.
- (7) På grundlag af principperne om solidaritet og universel dækning af sundhedsydelser af høj kvalitet og Unionens centrale rolle med hensyn til at fremskynde fremskridt inden for de globale sundhedsudfordringer bør EU-mekanismen bidrage til at forbedre forebyggelses-, beredskabs- og indsatskapaciteten, også hvad angår medicinske nødsituationer.
- (8) Medlemsstaterne opfordres til med fuld respekt for deres nationale strukturer at sikre, at akuthjælperne er tilstrækkeligt udstyret og forberedt til at reagere på katastrofer.
- (9) For at styrke samarbejdet inden for reaktion på katastrofer bør de administrative procedurer strømlines, hvor det er muligt, med henblik på at sikre en hurtig bistand.
- (10) For at være bedre forberedt når sådanne katastrofer, der påvirker flere medlemsstater, opstår i fremtiden, haster det med tiltag til styrkelse af EU-mekanismen. Styrkelsen af EU-mekanismen bør fungere som et supplement til Unionens politikker og fonde og bør ikke være en erstatning for integration af katastrofemodstandsdygtighed i disse politikker og fonde.
- (11) Data om tab forårsaget af katastrofer er afgørende for en solid risikovurdering, udviklingen af evidensbaserede scenarier for potentielle katastrofer og gennemførelsen af effektive risikostyringsforanstaltninger. Medlemsstaterne bør derfor fortsat arbejde på at forbedre indsamlingen af data om tab som følge af katastrofer i overensstemmelse med de forpligtelser, der allerede er indgået i henhold til internationale aftaler, såsom Sendairammen for katastroforebyggelse 2015-2030, Parisaftalen vedtaget inden for rammerne af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ⁽⁷⁾ og De Forenede Nationers 2030-dagsorden for bæredygtig udvikling.

⁽⁶⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽⁷⁾ EUT L 282 af 19.10.2016, s. 4.

- (12) For at forbedre modstandsdygtigheden og planlægningen med henblik på katastrofeforebyggelse, -beredskabet og -indsatsen bør Unionen fortsat tale for investering i katastrofeforebyggelse på tværs af grænser og sektorer og omfattende risikostyringsstrategier, der understøtter forebyggelse og beredskab, under hensyntagen til en samlet risikotilgang, en økosystembaseret tilgang og de sandsynlige virkninger af klimaændringerne, i tæt samarbejde med de relevante videnskabelige samfund, centrale økonomiske aktører, regionale og lokale myndigheder og ikke-statslige organisationer, der opererer i området, uden at det berører de etablerede EU-koordineringsmekanismer og medlemsstaternes kompetence. Med henblik herpå bør Kommissionen arbejde sammen med medlemsstaterne om at definere og udvikle Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed på civilbeskyttelsesområdet som et ikke-bindende fælles udgangspunkt for at støtte forebyggelses- og beredskabstiltag i tilfælde af katastrofer med en stor indvirkning, som har eller kan have virkninger for flere lande på tværs af grænserne (dvs. virkninger for adskillige lande, uanset om de deler en grænse eller ej). EU-målene for katastrofemodstandsdygtighed bør tage hensyn til katastrofers umiddelbare sociale konsekvenser og behovet for at sikre, at kritiske funktioner i samfundet bevares.
- (13) Regelmæssige risikovurderinger og analyser af katastrofescenarier på nationalt og, hvor det er relevant, subnationalt plan er afgørende for at opdage mangler i forebyggelsen og beredskabet og styrke modstandsdygtigheden, herunder ved hjælp af EU-midler. Sådanne risikovurderinger og -analyser af katastrofescenarier bør fokusere på risici, der er specifikke for den berørte region, og bør, hvor det er relevant, omfatte grænseoverskridende samarbejde.
- (14) Der bør ved udviklingen af Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed for at støtte forebyggelses- og beredskabstiltag lægges særlig vægt på konsekvenserne af katastrofer for sårbare grupper.
- (15) De regionale og lokale myndigheders rolle i forbindelse med katastrofeforebyggelse og -styring er af stor betydning, og, hvor det er relevant, inddrages deres kapaciteter i de aktiviteter, der gennemføres i henhold til afgørelse nr. 1313/2013/EU, med henblik på at minimere overlapninger og fremme interoperabilitet. Der er derfor også behov for et løbende samarbejde på lokalt og regionalt plan på tværs af grænserne med henblik på at udvikle fælles varslingsystemer for hurtig indsats forud for aktiveringen af EU-mekanismen. Tilsvarende og under hensyntagen til de nationale strukturer er det vigtigt at anerkende, at der er behov for at yde teknisk uddannelsesassistance til lokalsamfundene med henblik på at forbedre deres førsteindsatskapaciteter, hvor det er relevant. Det er også vigtigt at holde offentligheden orienteret om de indledende beredskabsforanstaltninger.
- (16) EU-mekanismen bør fortsætte med at udnytte synergier med EU-rammen for kritiske enheders modstandsdygtighed.
- (17) Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC), der er et operationelt center på EU-plan, som er i drift døgnet rundt alle ugens syv dage, og som har kapacitet til i realtid at følge og støtte operationer i forskellige typer nødsituationer inden for og uden for Unionen, bør styrkes yderligere. Det bør omfatte en bedre koordinering af ERCC med medlemsstaternes nationale civilbeskyttelsesmyndigheder og med andre relevante EU-organer. Det arbejde, som ERCC udfører, støttes af videnskabelig ekspertise, herunder fra Europa-Kommissionens Fælles Forskningscenter.
- (18) EU-mekanismen bør benytte Unionens ruminfrastrukturer såsom det europæiske jordovervågningsprogram (Copernicus), Galileo, vidensystemet om situationen i rummet og GOVSATCOM, som er vigtige redskaber på EU-plan til at reagere på interne og eksterne nødsituationer. Copernicus-Beredskabsstyringstjenesten yder støtte til ERCC i de forskellige beredskabsfaser fra tidlig varslings og forebyggelse til katastrofeindsats og genopretning. GOVSATCOM har til opgave at tilvejebringe sikker satellitbaseret kommunikation, der er skræddersyet til de statslige brugeres behov i forbindelse med håndtering af nødsituationer. Galileo er den første globale infrastruktur til satellitbaseret navigation og positionsbestemmelse, der er udformet specifikt til civile formål i Europa og på verdensplan, og kan anvendes på andre områder såsom håndtering af nødsituationer, herunder tidlig varslings. Galileos relevante tjenester omfatter en beredskabstjeneste, som udsender signaler med advarsler om naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer i bestemte områder. I betragtning af muligheden for at redde liv og lette koordineringen af nødtiltag bør medlemsstaterne opfordres til at benytte Galileo. Hvis de beslutter at anvende den, med henblik på at validere systemet, bør medlemsstaterne identificere de nationale myndigheder, der er bemyndiget til at anvende Galileo, og give Kommissionen meddelelse om disse myndigheder.

- (19) Under covid-19-pandemien blev manglen på tilstrækkelige transport- og logistikressourcer identificeret som en betydelig hindring for, at medlemsstaterne kunne yde eller modtage assistance. Derfor bør transport- og logistikressourcer defineres som rescEU-kapaciteter. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af afgørelse nr. 1313/2013/EU bør Kommissionen tillægges gennemførelsesforanstaltninger, der gør det muligt for den at definere transport- og logistikressourcer som rescEU-kapaciteter, og der gør det muligt for den at leje, lease eller på anden vis indgå kontrakt om sådanne kapaciteter i det omfang, det er nødvendigt for at afhjælpe manglerne på transport- og logistikområdet. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011⁽⁸⁾. For at have den operationelle kapacitet til at reagere hurtigt på en omfattende katastrofe, som har eller kan have virkninger for flere lande på tværs af grænserne, eller en hændelse med lav sandsynlighed og store konsekvenser bør Unionen desuden også i behørigt begrundede hastende tilfælde og i samråd med medlemsstaterne gennem vedtagelse af gennemførelsesretsakter, der finder anvendelse straks i medfør af hasteproceduren, have mulighed for at erhverve, leje, lease eller på anden vis indgå kontrakter om materielle midler og nødvendige støttetjenester defineret som rescEU-kapaciteter, hvis disse midler og tjenester ikke umiddelbart kan stilles til rådighed af medlemsstaterne. Dette vil gøre det muligt for Unionen straks at reagere på nødsituationer, som kan have stor indvirkning på liv, sundhed, miljøet, ejendom eller kulturarv, og som påvirker flere medlemsstater samtidigt. Sådanne materielle midler omfatter ikke moduler, hold og kategorier af eksperter og har til formål at bistå medlemsstater, der er overvældet af katastrofer.
- (20) For bedst muligt at udnytte de hidtidige erfaringer med pålidelige logistiknetværk, der forvaltes af relevante internationale organisationer i Unionen, såsom FN's nødlagre til humanitær bistand, bør Kommissionen overveje sådanne netværk, når den erhverver, lejer, leaser eller på anden vis indgår kontrakter om rescEU-kapaciteter. Relevante EU-agenturer bør inddrages og høres på passende vis i spørgsmål vedrørende EU-mekanismen, der hører under deres ansvarsområde. Det er navnlig vigtigt, at Det Europæiske Lægemedielagentur og Det Europæiske Center for Forebyggelse af og Kontrol med Sygdomme bliver hørt, hvor det er relevant, hvad angår definitionen, forvaltningen og fordelingen af kapaciteter til reaktion på medicinske nødsituationer.
- (21) Det bør være muligt at anvende rescEU-kapaciteter, som medlemsstaterne har erhvervet, lejet, leaset eller på anden vis indgået kontrakt om, til nationale formål, men kun når de ikke anvendes eller er nødvendige i forbindelse med indsatsoperationer under EU-mekanismen.
- (22) Det er i Unionens interesse at yde en beredskabsindsats i forbindelse med nødsituationer i tredjelande, hvor det er nødvendigt. Selv om rescEU-kapaciteterne primært er oprettet som et sikkerhedsnet inden for Unionen, bør det være muligt at indsætte dem i behørigt begrundede tilfælde og under hensyntagen til humanitære principper uden for Unionen. Afgørelsen om indsættelse bør træffes i overensstemmelse med de eksisterende bestemmelser om afgørelser om indsættelse af rescEU-kapaciteter.
- (23) EU-mekanismen bør sikre, at der er en passende geografisk fordeling af reserver, herunder for så vidt angår vigtige medicinske modforanstaltninger og personlige værnemidler, navnlig dem, der er egnede til katastrofer med lav sandsynlighed og store konsekvenser, i synergi med og som supplement til EU4Health-programmet, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/522⁽⁹⁾, nødhjælpsinstrumentet, der er oprettet i henhold til Rådets forordning (EU) 2016/369⁽¹⁰⁾, genopretnings- og resiliensfaciliteten, der er oprettet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241⁽¹¹⁾, og andre EU-politikker, -programmer og -fonde, og således supplere national oplagring på EU-plan, hvor dette er nødvendigt.
- (24) Covid-19-pandemien har vist, hvor vigtigt det er systematisk at samle og dele relevant viden i alle faser af katastroferisikostyringscyklussen. Disse konklusioner og de hidtidige erfaringer fra udviklingen af EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse viser, at dets rolle som behandlingsenhed inden for EU-mekanismen bør forbedres.

⁽⁸⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/522 af 24. marts 2021 om oprettelse af et EU-handlingsprogram for sundhed («EU4Health-programmet») for perioden 2021-2027 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 282/2014 (EUT L 107 af 26.3.2021, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Rådets forordning (EU) 2016/369 af 15. marts 2016 om ydelse af nødhjælp i Unionen (EUT L 70 af 16.3.2016, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/241 af 12. februar 2021 om oprettelse af genopretnings- og resiliensfaciliteten (EUT L 57 af 18.2.2021, s. 17).

- (25) At tilvejebringe de nødvendige transport- og logistikressourcer er afgørende for at sætte Unionen i stand til at reagere på enhver form for nødsituation inden for og uden for Unionen. Det er afgørende at sikre rettidig transport og levering af assistance og bistand inden for Unionen, men også til uden for Unionen og fra uden for Unionen. De berørte lande bør derfor kunne anmode om assistance, der kun består af transport- og logistikressourcer.
- (26) I afgørelse nr. 1313/2013/EU fastlægges en finansieringsramme for EU-mekanismen, som udgør det primære referencebeløb som omhandlet i punkt 17 i den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹²⁾, der skal dække programmets udgifter indtil udgangen af budgetperioden 2014-2020. Den pågældende finansieringsramme bør ajourføres fra den 1. januar 2021, som er anvendelsesdatoen for Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 ⁽¹³⁾, med henblik på at afspejle de nye tal, der er fastsat i nævnte forordning.
- (27) I overensstemmelse med Rådets forordning (EU) 2020/2094 ⁽¹⁴⁾ om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument og inden for rammerne af de ressourcer, der tildeles deri, bør der gennemføres foranstaltninger vedrørende genopretning og modstandsdygtighed under EU-mekanismen for at imødegå de hidtil usete konsekvenser af krisen, der er forårsaget af covid-19-pandemien. Sådanne foranstaltninger bør navnlig omfatte foranstaltninger til at øge Unionens beredskab og muliggøre en hurtig og effektiv EU-indsats i tilfælde af større nødsituationer, herunder foranstaltninger såsom oprettelse af lagre af vigtige forsyninger og vigtigt medicinsk udstyr og erhvervelse af den nødvendige infrastruktur med henblik på en hurtig reaktion. Sådanne yderligere midler bør anvendes på en sådan måde, at fristerne fastsat i forordning (EU) 2020/2094 overholdes.
- (28) For at afspejle betydningen af at bekæmpe klimaændringer i overensstemmelse med Unionens forpligtelser til at gennemføre Parisaftalen og nå De Forenede Nationers verdensmål for bæredygtig udvikling bør tiltag i henhold til afgørelse nr. 1313/2013/EU bidrage til at nå et overordnet mål om, at mindst 30 % af det samlede EU-budget og udgifterne under EU-genopretningsinstrumentet bruges til at støtte klimamål og ambitionen om, at 7,5 % af budgettet skal gå til udgifter til biodiversitet i 2024 og 10 % i 2026 og 2027, idet der tages hensyn til de eksisterende overlapninger mellem klima- og biodiversitetsmålene.
- (29) Da indsættelsen af rescEU-kapaciteter ved indsatsoperationer under EU-mekanismen tilvejebringer en betydelig merværdi for Unionen ved at sikre en effektiv og hurtig indsats over for personer i nødsituationer, bør der fastlægges yderligere forpligtelser med hensyn til synliggørelse, så der gives oplysninger til unionsborgerne og medierne, og så Unionens indsats tydeligt fremgår. De nationale myndigheder bør modtage kommunikationsvejledning fra Kommissionen for specifikke interventioner for at sikre, at Unionens rolle får tilstrækkelig offentlig opmærksomhed.
- (30) Under hensyntagen til de seneste operationelle erfaringer bør udviklingsomkostningerne for alle rescEU-kapaciteter finansieres fuldt ud over EU-budgettet for yderligere at styrke EU-mekanismen og navnlig for at forenkle processen med en hurtig gennemførelse af rescEU.
- (31) Med henblik på at støtte medlemsstaterne i også at yde assistancen uden for Unionen, bør Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje styrkes yderligere gennem samfinansiering af de operationelle omkostninger i forbindelse med de kapaciteter, der stilles til rådighed, på samme sats, uanset om de indsættes i eller uden for Unionen.
- (32) For at sikre fleksibilitet med hensyn til at støtte medlemsstaterne med transport- og logistikressourcer, navnlig i forbindelse med store katastrofer, bør det være muligt at finansiere transport inden for Unionen eller til Unionen fra tredjelande af gods, logistik udstyr og tjenester, der indsættes som rescEU-kapaciteter, fuldt ud over EU-budgettet.

⁽¹²⁾ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1.

⁽¹³⁾ Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027 (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11).

⁽¹⁴⁾ Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 23).

- (33) EU-mekanismen bør også yde transportassistance, der er behov for i forbindelse med miljøkatastrofer gennem anvendelse af princippet om, at forureneren betaler, under de kompetente nationale myndigheders ansvar, jf. artikel 191, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), og i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF ⁽¹⁵⁾.
- (34) Denne forordning bør give mulighed for, at indirekte forvaltning kan anvendes som en metode til budgetgennemførelse, når arten og indholdet af det pågældende tiltag berettiger det, for at øge fleksibiliteten og opnå en optimal budgetgennemførelse.
- (35) I overensstemmelse med artikel 193, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽¹⁶⁾ (»finansforordningen«) kan der ydes tilskud til en allerede påbegyndt foranstaltning, forudsat at ansøgeren kan godtgøre, at det var nødvendigt at igangsætte foranstaltningen inden undertegnelsen af tilskudsaftalen. De omkostninger, som er påløbet forud for datoen for indgivelsen af ansøgningen om tilskud, er imidlertid ikke støtteberettigede, undtagen i behørigt begrundede undtagelsestilfælde. For at undgå en afbrydelse af EU-støtten, som kan være til skade for Unionens interesser, bør det i finansieringsafgørelsen for en begrænset periode i begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027 og kun i behørigt begrundede tilfælde være muligt, at omkostninger, der er påløbet i forbindelse med tiltag støttet i henhold til afgørelse nr. 1313/2013/EU, der allerede er begyndt, betragtes som støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv om de er påløbet, før ansøgningen om tilskud blev indgivet.
- (36) For at fremme forudsigelighed og langsigtet effektivitet ved gennemførelsen af afgørelse nr. 1313/2013/EU bør Kommissionen vedtage årlige eller flerårige arbejdsprogrammer, hvori de planlagte tildelinger angives. Det vil hjælpe Unionen med at få større fleksibilitet i budgetgennemførelsen og dermed styrke forebyggelses- og beredskabsiltagene. Desuden bør de planlagte fremtidige tildelinger forelægges og drøftes årligt i det udvalg, der bistår Kommissionen i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 182/2011.
- (37) Kommissionen aflægger rapport om gennemførelsen af EU-mekanismens budget i overensstemmelse med finansforordningen.
- (38) Horisontale finansielle regler, der er vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af artikel 322 i TEUF, finder anvendelse på afgørelse nr. 1313/2013/EU. Disse regler er fastlagt i finansforordningen og regulerer navnlig proceduren for opstilling og gennemførelse af budgettet ved hjælp af tilskud, udbud, priser og indirekte gennemførelse, og sikrer kontrol med de finansielle aktørers ansvar. Regler vedtaget på grundlag af artikel 322 i TEUF omfatter også en generel ordning vedrørende konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget.
- (39) Forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger er afgørende for at øge Unionens modstandsdygtighed over for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, men forekomsten, timingen og omfanget af katastrofer er i sagens natur uforudsigelige. Som det har vist sig under den nylige covid-19-krise, kan de finansielle midler, der kræves for at sikre en passende indsats, variere betydeligt fra år til år og bør omgående stilles til rådighed. Hvis budgetprincippet om forudsigelighed skal forenes med nødvendigheden af at kunne reagere hurtigt i forhold til nye behov, er det derfor nødvendigt at tilpasse den finansielle gennemførelse af arbejdsprogrammerne. I tillæg til fremførelse af bevillinger, der er godkendt i henhold til artikel 12, stk. 4, i finansforordningen, er det derfor hensigtsmæssigt at tillade fremførelse af uudnyttede bevillinger, der er begrænset til det følgende år, og som udelukkende anvendes til indsatsiltag.

⁽¹⁵⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56).

⁽¹⁶⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

- (40) I overensstemmelse med finansforordningen, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013⁽¹⁷⁾ og Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95⁽¹⁸⁾, (Euratom, EF) nr. 2185/96⁽¹⁹⁾ og (EU) 2017/1939⁽²⁰⁾ skal Unionens finansielle interesser beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger, herunder foranstaltninger vedrørende forebyggelse, opdagelse, korrektion og undersøgelse af uregelmæssigheder, herunder svig, vedrørende tilbagesøgning af tabte, uberettiget udbetalte eller ukorrekt anvendte midler og, hvor det er relevant, vedrørende pålæggelse af administrative sanktioner. Navnlig har Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) i overensstemmelse med forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 og (EU, Euratom) nr. 883/2013 beføjelse til at foretage administrative undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, med henblik på at fastslå, om der foreligger svig, korruption eller enhver anden ulovlig aktivitet, der skader Unionens finansielle interesser. Den Europæiske Anklagemyndighed (EPPO) er i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/1939 beføjet til at efterforske og retsforfølge strafbare handlinger til skade for Unionens finansielle interesser som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371⁽²¹⁾. I overensstemmelse med finansforordningen skal enhver person eller enhed, som modtager EU-midler, samarbejde fuldt ud om beskyttelse af Unionens finansielle interesser, give Kommissionen, OLAF, Revisionsretten og, for så vidt angår de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde i henhold til forordning (EU) 2017/1939, EPPO de fornødne rettigheder og den fornødne adgang og sikre, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder. Af denne grund bør aftaler med tredjelande og territorier uden for Unionen og med internationale organisationer, og enhver anden kontrakt eller aftale, der følger af gennemførelsen af afgørelse nr. 1313/2013/EU, indeholde bestemmelser, som udtrykkeligt giver Kommissionen, Revisionsretten, EPPO og OLAF beføjelse til at foretage revision og kontrol og inspektion på stedet i overensstemmelse med deres respektive beføjelser, og som sikrer, at eventuelle tredjeparter, der er involveret i gennemførelsen af EU-midler, tildeler tilsvarende rettigheder.
- (41) Tredjelande, der er medlemmer Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), kan deltage i EU-programmer inden for rammerne af det samarbejde, der er etableret ved aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde⁽²²⁾, som fastsætter, at programmerne gennemføres på grundlag af en afgørelse vedtaget i henhold til nævnte aftale. Tredjelande kan også deltage på grundlag af andre retlige instrumenter. Der bør indstilles en særlig bestemmelse i afgørelse nr. 1313/2013/EU med et krav om, at tredjelande skal give den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser.
- (42) Der er under covid-19-pandemien stillet supplerende finansielle bevillinger til rådighed til at finansiere tiltag under EU-mekanismen for at have velfungerende rescEU-kapaciteter, og for at EU-mekanismen kan opfylde unionsborgernes behov på en effektiv måde. Det er vigtigt at give Unionen den nødvendige fleksibilitet til at kunne reagere effektivt på den uforudsigelige karakter af katastrofer og samtidig bevare en vis forudsigelighed med hensyn til opfyldelsen af de mål, der er opstillet i afgørelse nr. 1313/2013/EU. Det er vigtigt at opnå den nødvendige balance i opfyldelsen af disse mål. For at opdatere de procentsatser, der er fastsat i bilag I, i overensstemmelse med prioriteterne i EU-mekanismen bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning⁽²³⁾. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (43) Afgørelse nr. 1313/2013/EU bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

⁽¹⁷⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).

⁽¹⁸⁾ Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser (EFT L 312 af 23.12.1995, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

⁽²⁰⁾ Rådets forordning (EU) 2017/1939 af 12. oktober 2017 om gennemførelse af et forstærket samarbejde om oprettelse af Den Europæiske Anklagemyndighed («EPPO») (EUT L 283 af 31.10.2017, s. 1).

⁽²¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/1371 af 5. juli 2017 om strafferetlig bekæmpelse af svig rettet mod Den Europæiske Unions finansielle interesser ved hjælp af straffelovgivning (EUT L 198 af 28.7.2017, s. 29).

⁽²²⁾ EFT L 1 af 3.1.1994, s. 3.

⁽²³⁾ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- (44) For at sikre kontinuiteten i ydelsen af støtte på det relevante politikområde og lade gennemførelsen starte fra begyndelsen af den flerårige finansielle ramme 2021-2027 bør denne forordning træde i kraft så hurtigt som muligt, og den bør finde anvendelse med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2021 —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I afgørelse nr. 1313/2013/EU foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 1, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Den beskyttelse, som skal sikres med EU-mekanismen, omfatter primært beskyttelse af mennesker, men også miljøet og ejendom, herunder kulturarv, mod alle former for naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, herunder konsekvenserne af terrorisme, teknologiske katastrofer, strålingskatastrofer, miljøkatastrofer, havforurening, hydrogeologisk ustabilitet og akutte folkesundhedskriser, som opstår i eller uden for Unionen. For så vidt angår konsekvenserne af terrorhandlinger eller strålingskatastrofer kan EU-mekanismen kun omfatte beredskabs- og indsatsiltag.

3. EU-mekanismen fremmer solidariteten mellem medlemsstaterne gennem praktisk samarbejde og koordinering, uden at dette berører medlemsstaternes primære ansvar for at beskytte mennesker, miljøet og ejendom, herunder kulturarv, på deres eget område mod katastrofer og at udstyre deres katastrofehandteringssystemer med tilstrækkelig kapacitet til, at de kan forebygge og på passende og konsekvent vis kan håndtere og være beredte på katastrofer af en art og størrelse, som med rimelighed kan forventes, og som det er muligt at forberede sig på.«

- 2) I artikel 3 foretages følgende ændringer:

- a) Stk. 1, litra c), affattes således:

»c) at fremme en hurtig og effektiv indsats i tilfælde af katastrofer eller overhængende fare herfor, herunder ved at træffe foranstaltninger for at afbøde de umiddelbare konsekvenser af katastrofer og tilskynde medlemsstaterne til at arbejde hen imod en fjernelse af bureaukratiske hindringer«.

- b) Stk. 2, litra b), affattes således:

»b) fremskridt med at øge katastrofberedskabets parathed målt ved antallet af indsatskapaciteter, der er medtaget i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje i forhold til de i artikel 11 omhandlede kapacitetsmål, antallet af moduler, der er registreret i det fælles varslings- og informationssystem (CECIS), og antallet af rescEU-kapaciteter, der er oprettet med henblik på at yde assistance i overvældende situationer«.

- 3) I artikel 4 indsættes følgende nummer:

»4a. »Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed«: ikke-bindende mål, der er fastsat på civilbeskyttelsesområdet for at understøtte forebyggelses- og beredskabstiltag med henblik på at forbedre Unionens og dens medlemsstaters kapacitet til at modstå virkningerne af en katastrofe, som har eller kan have virkninger for flere lande på tværs af grænserne«

- 4) I artikel 5, stk. 1, foretages følgende ændringer:

- a) Litra c) affattes således:

»c) udarbejde og regelmæssigt ajourføre en tværsektoriel oversigt over og kortlægning af de risici for naturskabte og menneskeskabte katastrofer — herunder risici for katastrofer, som har eller kan have virkninger for flere lande på tværs af grænserne — som Unionen måtte stå over for, ved at følge en sammenhængende tilgang på tværs af forskellige politikområder, som kan tackle eller påvirke katastroforebyggelse og under behørig hensyntagen til de sandsynlige konsekvenser af klimaændringer«.

- b) Litra g) affattes således:

»g) regelmæssigt og i overensstemmelse med fristerne fastsat i artikel 6, stk. 1, litra d), aflægge rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af artikel 6«.

5) I artikel 6 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 ændres således:

i) Litra c) affattes således:

»c) videreudvikle og forbedre planlægning af katastroferisikostyring på nationalt eller det relevante subnationale niveau, herunder hvad angår grænseoverskridende samarbejde, under hensyntagen til Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed som omhandlet i stk. 5, når de er fastsat, og risiciene i forbindelse med katastrofer, som har eller kan have virkninger for flere lande på tværs af grænserne.«

ii) Litra d) og e) erstattes af følgende:

»d) stille en sammenfatning af relevante dele af vurderingerne, jf. litra a) og b), til rådighed for Kommissionen med fokus på centrale risici. For centrale risici med grænseoverskridende konsekvenser og risici i forbindelse med katastrofer, som har eller kan have virkninger for flere lande på tværs af grænserne, samt efter omstændighederne for risici med lav sandsynlighed og store konsekvenser, skal medlemsstaterne beskrive de prioriterede forebyggelses- og beredskabsforanstaltninger. Sammenfatningen fremsendes til Kommissionen senest den 31. december 2020 og derefter hvert tredje år samt i tilfælde af større ændringer

e) på frivillig basis deltage i peerevalueringer af vurderingen af risikostyringskapaciteten

f) i overensstemmelse med de internationale forpligtelser forbedre indsamlingen af data om tab som følge af katastrofer på nationalt eller på det relevante subnationale niveau for at sikre, at opstilling af scenarier sker på et evidensbaseret grundlag, jf. artikel 10, stk. 1, og kortlægningen af mangler i katastrofeberedskabskapaciteterne.«

b) Følgende stykke tilføjes:

»5. Kommissionen fastsætter og udvikler i samarbejde med medlemsstaterne Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed på civilbeskyttelsesområdet og vedtager henstillinger med henblik på at definere dem som et ikke-bindende fælles udgangspunkt for at understøtte forebyggelses- og beredskabstiltag i tilfælde af katastrofer, som har eller kan have virkninger for flere lande på tværs af grænserne. De pågældende mål skal være baseret på nuværende og fremadskuende scenarier, herunder klimaændringernes indvirkning på katastroferisici, data om tidligere hændelser og tværsektorielle konsekvensanalyser med særligt fokus på sårbare grupper. Kommissionen tager ved udarbejdelsen af Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed hensyn til tilbagevendende katastrofer, der rammer medlemsstaterne, og foreslår, at medlemsstaterne træffer specifikke foranstaltninger, herunder eventuelle foranstaltninger, der skal gennemføres ved anvendelse af EU-midler, for at styrke modstandsdygtigheden over for sådanne katastrofer.«

6) Artikel 7 og 8 affattes således:

»Artikel 7

Katastrofeberedskabskoordinationscenter

1. Katastrofeberedskabskoordinationscentret (ERCC) oprettes hermed. ERCC sikrer 24/7 operationel kapacitet og betjener medlemsstaterne og Kommissionen i opfyldelsen af målene for EU-mekanismen.

ERCC koordinerer, overvåger og støtter navnlig i realtid reaktionen i forbindelse med nødsituationer på EU-plan. ERCC arbejder tæt sammen med nationale civilbeskyttelsesmyndigheder og relevante EU-organer for at fremme en tværsektoriel tilgang til katastrofehandtering.

2. ERCC har adgang til operationel kapacitet, analyse-, overvågnings-, informationsstyrings- og kommunikationskapaciteter for at håndtere en bred vifte af nødsituationer i og uden for Unionen.

Artikel 8

Kommissionens generelle beredskabstiltag

1. Kommissionen varetager følgende beredskabstiltag:

a) forvalte ERCC

- b) forvalte CECIS til kommunikation og udveksling af oplysninger mellem ERCC og medlemsstaternes kontaktpunkter
- c) arbejde sammen med medlemsstaterne om
 - i) at udvikle transnationale systemer til detektion og tidlig varsling af interesse for Unionen med henblik på at afbøde de umiddelbare virkninger af katastrofer
 - ii) at forbedre integrationen af de eksisterende transnationale systemer til detektion og tidlig varsling på grundlag af en samlet risikotilgang med henblik på at minimere tidsrummet fra katastrofers indtræden, til der reageres
 - iii) at opretholde og videreudvikle situationsbevidsthed og analysekapacitet
 - iv) at overvåge katastrofer og, hvor det er relevant, virkningerne af klimaændringer, og yde rådgivning på grundlag af videnskabelig viden derom
 - v) at omsætte videnskabelige oplysninger til operationelle oplysninger
 - vi) at etablere, opretholde og udvikle videnskabelige partnerskaber på europæisk plan, som skal dække naturlige og menneskeskabte farer, hvilket igen bør fremme den indbyrdes forbindelse mellem de nationale systemer for tidlig varsling og alarmering og den indbyrdes forbindelse mellem sådanne systemer og ERCC og CECIS
 - vii) at støtte det arbejde, der udføres af medlemsstaterne og bemyndigede internationale organisationer med videnskabelig viden, innovative teknologier og ekspertviden, når medlemsstaterne og sådanne organisationer videreudvikler deres systemer for tidlig varsling, herunder gennem EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse omhandlet i artikel 13
- d) tilvejebringe og forvalte kapaciteten til at mobilisere og udsende eksperthold med ansvar for:
 - i) at vurdere de behov, der muligvis kan imødekommes gennem EU-mekanismen, i den medlemsstat eller det tredjeland, som anmoder om assistance
 - ii) om nødvendigt at fremme koordineringen af assistance til katastrofeindsatser på stedet og være forbindelsesled til de ansvarlige myndigheder i den medlemsstat eller det tredjeland, der anmoder om assistance, og
 - iii) at støtte den medlemsstat eller det tredjeland, der anmoder om assistance, med ekspertise om forebyggelses-, beredskabs- eller indsatsiltag
- e) tilvejebringe og fastholde kapaciteten til at yde logistisk støtte til de i litra d) omhandlede ekspert teams
- f) udvikle og opretholde et netværk af uddannede eksperter fra medlemsstaterne, som med kort varsel kan være tilgængelige til at bistå ERCC med monitorering af information og med at fremme koordineringen
- g) fremme koordineringen af medlemsstaternes prædeployering af katastrofeindsatskapacitet inden for Unionen
- h) støtte bestræbelserne på at forbedre modulers og andre indsatskapaciteters interoperabilitet, idet der tages hensyn til bedste praksis på medlemsstatsplan og på internationalt plan
- i) inden for sit kompetenceområde træffe de nødvendige tiltag til at lette støtte fra værtsnationen, herunder sammen med medlemsstaterne udarbejde og ajourføre retningslinjer for støtte fra værtsnationen på grundlag af operationelle erfaringer
- j) støtte oprettelsen af programmer for frivillige peer reviews til vurdering af medlemsstaternes beredskabsstrategier baseret på forud-definerede kriterier, som vil gøre det muligt at formulere henstillinger til styrkelse af Unionens beredskabsniveau
- k) i tæt samråd med medlemsstaterne træffe yderligere nødvendige understøttende og supplerende beredskabstiltag med henblik på at opfylde det mål, der er anført i artikel 3, stk. 1, litra b), og
- l) støtte medlemsstaterne på deres anmodning i forbindelse med katastrofer, der sker på deres område, ved at give dem mulighed for at anvende europæiske videnskabelige partnerskaber til målrettede videnskabelige analyser. Disse analyser kan deles via CECIS med samtykke fra de berørte medlemsstater.

2. På anmodning af en medlemsstat, et tredjeland eller De Forenede Nationer eller dets agenturer kan Kommissionen indsætte et eksperthold på stedet for at rådgive om beredskabsforanstaltninger.»

7) I artikel 9 tilføjes følgende stykke:

»10. Hvis beredskabstjenesterne leveres af Galileo, Copernicus, GovSatCom eller andre af komponenterne i rumprogrammet, som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 (*), kan hver enkelt medlemsstat beslutte at benytte dem.

Når en medlemsstat vælger at benytte de varslings tjenester, der leveres af Galileo, der er omhandlet i første afsnit, identificerer den de nationale myndigheder, der har tilladelse til at benytte disse varslings tjenester, og underretter Kommissionen herom.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/696 af 28. april 2021 om oprettelse af Unionens rumprogram og Den Europæiske Unions Agentur for Rumprogrammet og om ophævelse af forordning (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 og (EU) nr. 377/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU (EUT L 170 af 12.5.2021, s. 69.«

8) Artikel 10 affattes således:

»Artikel 10

Opstilling af scenarier og planlægning af katastroferisikostyring

1. Kommissionen og medlemsstaterne arbejder sammen om at forbedre den tværsektorielle planlægning af katastroferisikostyring på EU-plan for både naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer, som har eller kan have virkninger for flere lande på tværs af grænserne, herunder klimaændringernes negative virkninger. Planlægningen omfatter opstilling af scenarier på EU-plan for katastroforebyggelse, -beredskab og -indsats under hensyntagen til det arbejde, der udføres med i forhold til Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed, jf. artikel 6, stk. 5, og det arbejde, der udføres af EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse, jf. artikel 13, og på baggrund af:

- i) de risikovurderinger, der er omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra a)
- ii) den oversigt over risici, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra c)
- iii) medlemsstaternes vurdering af risikostyringskapacitet som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra b)
- iv) tilgængelige data om tab som følge af katastrofer som omhandlet i artikel 6, stk. 1, litra f)
- v) den frivillige udveksling af oplysninger om planlægning af katastroferisikostyring på nationalt eller det relevante subnationale niveau
- vi) kortlægning af aktiver, og
- vii) udarbejdelse af planer for indsættelse af indsatskapaciteter.

2. Kommissionen og medlemsstaterne identificerer og fremmer synergier mellem civilbeskyttelsesassistenten og den humanitære bistand fra Unionen og medlemsstaterne ved planlægningen af indsatsoperationer i forbindelse med humanitære kriser uden for Unionen.«

9) Artikel 11, stk. 2, affattes således:

»2. På grundlag af påviste risici, samlede kapaciteter og mangler og en eventuel eksisterende opstilling af scenarier som omhandlet i artikel 10, stk. 1, definerer Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter, hvilke typer og hvor mange centrale indsatskapaciteter Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje har brug for (»kapacitetsmål«). Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 33, stk. 2.

Kommissionen overvåger i samarbejde med medlemsstaterne de fremskridt, der gøres med at nå kapacitetsmålene, jf. de gennemførelsesretsakter, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, og identificerer potentielt væsentlige indsatskapacitetsmangler i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje. Hvis der er identificeret sådanne mangler, undersøger Kommissionen, om medlemsstaterne råder over de nødvendige kapaciteter uden for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje. Kommissionen tilskynder medlemsstaterne til at afhjælpe væsentlige indsatskapacitetsmangler i Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje. Den kan støtte medlemsstaterne i denne henseende i overensstemmelse med artikel 20 og artikel 21, stk. 1, litra i), og artikel 21, stk. 2).«

10) Artikel 12, stk. 2 og 3, erstattes af følgende:

»2. Kommissionen definerer ved hjælp af gennemførelsesretsakter de kapaciteter, som rescEU skal bestå af, bl.a. på grundlag af en eventuel eksisterende opstilling af scenarier som omhandlet i artikel 10, stk. 1, under hensyntagen til identificerede og kommende risici og samlede kapaciteter og mangler på EU-plan, navnlig på områderne bekæmpelse af skovbrande fra luften, kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare hændelser, medicinsk katastrofeberedskab samt transport og logistik. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 33, stk. 2. Kommissionen ajourfører regelmæssigt oplysningerne om typen og antallet af rescEU-kapaciteter og gør disse oplysninger direkte tilgængelige for Europa-Parlamentet og Rådet.

3. Medlemsstaterne erhverver, lejer, leaser eller indgår på anden vis kontrakt om rescEU-kapaciteter.

3a. Kommissionen kan leje, lease eller på anden vis indgå kontrakt om rescEU-kapaciteter som defineret ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 33, stk. 2, i det omfang, det er nødvendigt for at afhjælpe manglerne på transport- og logistikområdet.

3b. Kommissionen kan i behørigt begrundede hastende tilfælde erhverve, leje, lease eller på anden vis indgå kontrakt om kapaciteter, der er fastlagt ved hjælp af gennemførelsesretsakter vedtaget efter hasteproceduren, jf. artikel 33, stk. 3. De pågældende gennemførelsesretsakter skal:

- i) fastlægge den nødvendige type og mængde af materielle midler og eventuelle nødvendige støttetjenester, der allerede er defineret som rescEU-kapaciteter, og/eller
- ii) definere yderligere materielle midler og eventuelle nødvendige støttetjenester som rescEU-kapaciteter og fastlægge den nødvendige type og mængde af disse kapaciteter.

3c. Unionens finansielle regler finder anvendelse, når Kommissionen erhverver, lejer, leaser eller på anden vis indgår kontrakt om rescEU-kapaciteter. Hvis medlemsstaterne erhverver, lejer, leaser eller på anden vis indgår kontrakt om rescEU-kapaciteter, kan Kommissionen yde direkte tilskud til medlemsstaterne uden indkaldelse af forslag. Kommissionen og enhver medlemsstat, der måtte ønske det, kan deltage i en fælles udbudsprocedure, der udføres i medfør af artikel 165 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 (*) (»finansforordningen«), med henblik på at erhverve rescEU-kapaciteter.

rescEU-kapaciteterne opbevares af de medlemsstater, som erhverver, lejer, leaser eller på anden vis indgår kontrakt om disse kapaciteter.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).«

11) Artikel 13 affattes således:

»Artikel 13

EU-vidensnetværket om civilbeskyttelse

1. Kommissionen opretter et EU-vidensnetværk om civilbeskyttelse (»netværket«) med henblik på at samle, behandle og udbrede viden og oplysninger, der er relevante for EU-mekanismen, på grundlag af en samlet risikotilgang og med inddragelse af relevante aktører inden for civilbeskyttelse og katastrofehåndtering, ekspertisecentre, universiteter og forskere.

Kommissionen tager gennem netværket behørigt hensyn til den ekspertise, der er til rådighed i medlemsstaterne, på EU-plan, i andre internationale organisationer og enheder, i tredjelande og i organisationer, der er aktive på stedet.

Kommissionen og medlemsstaterne fremmer en ligelig deltagelse af mænd og kvinder i oprettelsen og driften af netværket.

Kommissionen støtter gennem netværket sammenhængen i planlægnings- og beslutningsprocesserne ved at fremme løbende udveksling af viden og information, der involverer alle aktivitetsområder under EU-mekanismen.

Med henblik herpå skal Kommissionen gennem netværket bl.a.:

- a) udarbejde og forvalte et uddannelses- og øvelsesprogram for civilbeskyttelsespersonel og andet katastrof håndteringspersonale vedrørende katastrofeforebyggelse, -beredskab og -indsats. Programmet skal fokusere på og tilskynde til at udveksle bedste praksis inden for civilbeskyttelse og katastrof håndtering, herunder i forbindelse med katastrofer, der skyldes klimaændringerne, og omfatte fælles kurser og et system til udveksling af ekspertise inden for katastrof håndtering, herunder udveksling af fagfolk og erfarne frivillige samt udstationering af eksperter fra medlemsstaterne.

Uddannelses- og øvelsesprogrammet skal sigte mod at forbedre koordineringen, kompatibiliteten og komplementariteten af de kapaciteter, der er omhandlet i artikel 9, 11 og 12, og at forbedre kompetencerne hos eksperterne som omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra d) og f)

- b) udarbejde og forvalte et program vedrørende erfaringsopsamling fra civilbeskyttelsestiltag gennemført inden for rammerne af EU-mekanismen, herunder aspekter fra hele katastrof håndteringsforløbet, for at etablere et bredere grundlag for læringsprocesser og vidensudvikling. Programmet skal omfatte:
 - i) overvågning, analyse og evaluering af alle de relevante civilbeskyttelsestiltag under EU-mekanismen
 - ii) fremme af implementeringen af indhøstede erfaringer med henblik på at opnå et erfaringsbaseret grundlag for at udvikle aktiviteter inden for katastrof håndteringsforløbet, og
 - iii) udvikling af metoder og redskaber til indsamling, analyse, fremme og implementering af de indhøstede erfaringer.

Programmet skal desuden, hvor det er relevant, omfatte erfaringer, der er indhøstet ved indsats uden for Unionen for så vidt angår udnyttelse af sammenhænge og synergier mellem assistance ydet under EU-mekanismen og den humanitære indsats

- c) stimulere forskning og innovation og fremme indførelsen og anvendelsen af relevante nye tilgange eller teknologier eller begge dele til brug for EU-mekanismen
- d) oprette og vedligeholde en onlineplatform, der betjener netværket, for at støtte og lette gennemførelsen af de forskellige opgaver, der er omhandlet i litra a), b) og c).

2. I forbindelse med udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, tager Kommissionen særligt hensyn til de behov og interesser, som medlemsstater, der står over for lignende katastroferisici, har, samt behovet for at styrke beskyttelsen af biodiversitet og kulturarv.

3. Kommissionen skal styrke samarbejdet om uddannelse og fremme udvekslingen af viden og erfaring mellem netværket og internationale organisationer og tredjelande, navnlig med henblik på at bidrage til opfyldelsen af internationale forpligtelser, navnlig dem i Sendairammen for katastrofeforebyggelse 2015-2030.«

12) Artikel 14, stk. 1, første afsnit, affattes således:

»1. Når der i Unionen indtræffer, eller der er overhængende fare for, at der indtræffer, en katastrofe, som har, eller kan have, virkninger for flere lande på tværs af grænserne eller påvirker eller kan påvirke andre medlemsstater, underretter den medlemsstat, hvor katastrofen er indtruffet eller sandsynligvis vil indtræffe, omgående de potentielt berørte medlemsstater og, når virkningerne vil kunne blive meget omfattende, Kommissionen.«

13) Artikel 15, stk. 3, litra b), affattes således:

»b) sammen med den berørte medlemsstat indsamle og analysere validerede oplysninger om situationen med det formål at skabe generel bevidsthed om situationen og indsatsen mod situation og formidle disse oplysninger direkte til medlemsstaterne.«

14) Artikel 17, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. Kommissionen kan udvælge, udpege og udsende et eksperthold bestående af eksperter fra medlemsstaterne:

- a) efter en anmodning om ekspertise på forebyggelsesområdet i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2
- b) efter en anmodning om ekspertise på beredskabsområdet i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2

- c) i tilfælde af en katastrofe inden for Unionen som omhandlet i artikel 15, stk. 5
- d) i tilfælde af en katastrofe uden for Unionen som omhandlet i artikel 16, stk. 3.

Ekspertes fra Kommissionen og fra andre EU-tjenester kan indgå i holdet med henblik på at bistå holdet og lette kontakten til ERCC. Ekspertes, der er udsendt af FN-agenturer eller andre internationale organisationer, kan indgå i holdet med henblik på at styrke samarbejdet og lette fælles vurderinger.

Hvis den operationelle effektivitet kræver det, kan Kommissionen i tæt samarbejde med medlemsstaterne fremme involveringen af yderligere eksperter gennem deres indsættelse og teknisk og videnskabelig støtte og trække på allerede bestående specialiseret videnskabelig ekspertise, medicinsk nødhjælp og sektorspecifik ekspertise.

2. Udvalgelsen og udpegelsen af eksperter sker efter følgende procedure:

- a) medlemsstaterne indstiller en række eksperter, som de har ansvaret for, og som kan udsendes som medlemmer af eksperthold
- b) Kommissionen udvælger eksperterne og lederne af holdene på grundlag af deres kvalifikationer og erfaring, herunder uddannelsesniveaueu for så vidt angår EU-mekanismen, tidligere erfaringer med missioner under EU-mekanismen og andet internationalt hjælpearbejde; udvalgelsen skal tillige bygge på andre kriterier, herunder sprogkunderskaber, for at sikre, at holdet som helhed har de færdigheder, der er nødvendige i den specifikke situation
- c) Kommissionen udpeger eksperter og holdledere til opgaven efter aftale med den indstillende medlemsstat.

Kommissionen underretter medlemsstaterne om yderligere ekspertstøtte, der ydes i overensstemmelse med stk. 1.«

15) Artikel 18 affattes således:

»Artikel 18

Transport og udstyr

1. I tilfælde af en katastrofe enten i eller uden for Unionen kan Kommissionen bistå medlemsstaterne med at opnå adgang til udstyr eller transport- og logistikressourcer ved:

- a) at skaffe og udveksle oplysninger om udstyr og transport- og logistikressourcer, som medlemsstaterne kan stille til rådighed med henblik på at fremme sammenlægning af sådanne former for udstyr eller transport- og logistikressourcer
- b) at udvikle kartografisk materiale til hurtig indsættelse og mobilisering af ressourcer, navnlig under hensyntagen til de særlige forhold i grænseoverskridende regioner med henblik på risici for flere lande på tværs af grænserne
- c) at bistå medlemsstaterne med at identificere transport- og logistikressourcer, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked, og lette adgangen til sådanne ressourcer, eller
- d) at bistå medlemsstaterne med at identificere udstyr, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked.

2. Kommissionen kan som supplement til de transport- og logistikressourcer, som medlemsstaterne tilvejebringer, tildele de yderligere ressourcer, der er nødvendige for at sikre en hurtig indsats ved katastrofer.

3. Den assistance, som en medlemsstat eller et tredjeland anmoder om, kan kun bestå af transport- og logistikressourcer med henblik på at reagere på katastrofer med nødhjælpsforsyninger eller udstyr indkøbt i et tredjeland af den medlemsstat eller det tredjeland, der anmoder herom.«

16) I artikel 19 foretages følgende ændringer:

a) Følgende stykke indsættes:

»1a. Finansieringsrammen for gennemførelsen af EU-mekanismen for perioden fra den 1. januar 2021 til den 31. december 2027 udgør 1 263 000 000 EUR i løbende priser.«

b) Stk. 2 affattes således:

»2. Bevillinger, der følger af godtgørelse fra modtagerne af katastrofeindsatstiltag, udgør formålsbestemte indtægter som defineret i finansforordningens artikel 21, stk. 5.«

c) Stk. 3 affattes således:

»3. Det rammebeløb, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 1a og i artikel 19a, kan tillige dække omkostninger, der vedrører forberedelse, overvågning, kontrol, revision og evaluering, som er nødvendig for forvaltningen af EU-mekanismen og opfyldelsen af dens mål.

Sådanne udgifter kan navnlig omfatte undersøgelser, ekspertmøder, informations- og kommunikationstiltag, herunder formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt de har relation til EU-mekanismens overordnede mål, udgifter, der knytter sig til IT-netværk med fokus på informationsbehandling og -udveksling, herunder sammenkobling heraf med eksisterende eller fremtidige systemer til fremme af tværsektoriel dataudveksling og udstyr hertil, samt alle Kommissionens øvrige udgifter til teknisk og administrativ assistance i forbindelse med forvaltningen af programmet.«

d) Stk. 4 affattes således:

»4. Den i denne artikels stk. 1a omhandlede finansieringsramme og det i artikel 19a, stk. 1, omhandlede beløb tildeles i perioden 2021-2027 i overensstemmelse med de procentsatser og principper, der er fastsat i bilag I.«

e) Stk. 5 affattes således:

»5. Kommissionen reviderer fordelingen fastsat i bilag I under hensyntagen til resultatet af den evaluering, som er omhandlet i artikel 34, stk. 3.«

f) Stk. 6 affattes således:

»6. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 med henblik på at ændre bilag I inden for rammerne af de disponible budgetbevillinger og i overensstemmelse med proceduren i artikel 31, hvis det er påkrævet for katastrofeindsatsen i særligt hastende tilfælde eller i lyset af uventede begivenheder, der påvirker budgetgennemførelsen eller oprettelsen af rescEU-kapaciteter.«

17) Følgende artikel indsættes:

»Artikel 19a

Ressourcer fra EU-genopretningsinstrumentet

1. De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra d) og e), i Rådets forordning (EU) 2020/2094 (*), gennemføres i henhold til nærværende afgørelse ved hjælp af udgifter for et beløb på op til 2 056 480 000 EUR i løbende priser som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), nr. iii), i nævnte forordning i 2018-priser, jf. dog nævnte forordnings artikel 3, stk. 3, 4, 7 og 9.

2. Det i denne artikels stk. 1 omhandlede beløb udgør eksterne formålsbestemte indtægter som fastsat i artikel 3, stk. 1, i forordning (EU) 2020/2094.

3. De i denne artikels stk. 1 omhandlede foranstaltninger er berettiget til finansiel assistance på de betingelser, der er fastsat i denne afgørelse, og gennemføres under fuld overholdelse af målene i forordning (EU) 2020/2094.

4. Uden at dette berører de betingelser for tiltags støtteberettigelse til fordel for tredjelande, der er fastsat i denne afgørelse, kan den finansielle assistance, der er omhandlet i denne artikel, kun ydes til et tredjeland, hvis assistancen gennemføres under fuld overholdelse af målene i forordning (EU) 2020/2094, uanset om det pågældende tredjeland deltager i EU-mekanismen eller ej.

(*) Rådets forordning (EU) 2020/2094 af 14. december 2020 om oprettelse af et EU-genopretningsinstrument til støtte for genopretningen efter covid-19-krisen (EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 23).«

18) Artikel 20a affattes således:

»Artikel 20a

Synliggørelse og belønning

1. Modtagere af EU-finansiering og modtagere af assistance skal anerkende denne finansierings oprindelse og sikre synlighed af EU-finansieringen, navnlig når de promoverer tiltagene og deres resultater, ved at give sammenhængende, effektive og forholdsmæssige målrettede oplysninger til forskellige modtagergrupper, herunder medierne og offentligheden.

Enhver form for finansiering eller assistance, der ydes i medfør af denne afgørelse, skal være tilstrækkelig synlig i overensstemmelse med de specifikke retningslinjer, som Kommissionen har fastsat for specifikke interventioner. Medlemsstaterne sikrer navnlig, at offentlig kommunikation om operationer, der finansieres i medfør af EU-mekanismen:

- a) omfatter passende henvisninger til EU-mekanismen
- b) indeholder visuel branding på de kapaciteter, der finansieres eller medfinansieres af EU-mekanismen
- c) leverer tiltag, der er forsynet med EU-logoet
- d) kommunikerer proaktivt oplysninger om, at der er ydet EU-støtte, til nationale medier og interessenter samt gennem deres egne kommunikationskanaler, og
- e) støtter Kommissionens kommunikationstiltag vedrørende operationerne.

Hvis rescEU-kapaciteter anvendes til nationale formål som omhandlet i artikel 12, stk. 5, skal medlemsstaterne med de samme midler som omhandlet i nærværende stykkes første afsnit anerkende disse kapaciteters oprindelse og sikre synligheden af den EU-finansiering, der er anvendt til at erhverve de pågældende kapaciteter.

2. Kommissionen gennemfører informations- og kommunikationstiltag vedrørende tiltag, der iværksættes i henhold til denne afgørelse, og vedrørende de opnåede resultater, og støtter medlemsstaterne i deres kommunikationstiltag. De finansielle midler, der er tildelt denne afgørelse, skal også bidrage til formidling af Unionens politiske prioriteter, for så vidt som disse prioriteter vedrører målene omhandlet i artikel 3, stk. 1.

3. Kommissionen uddeler medaljer med henblik på at anerkende og belønne mangeårigt engagement og ekstraordinære bidrag til EU-mekanismen.«

19) I artikel 21 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1), litra g), affattes således:

»g) udvikling af planlægning af katastroferisikostyring, jf. artikel 10«.

b) Stk. 3 affattes således:

»3. Den finansielle assistance til de tiltag, der er omhandlet i stk. 1, litra j), omfatter alle omkostninger, der er nødvendige for at sikre, at rescEU-kapaciteterne er tilgængelige og kan indsættes under EU-mekanismen i overensstemmelse med nærværende stykkes andet afsnit. De kategorier af støtteberettigede omkostninger, der er nødvendige til at sikre, at rescEU-kapaciteterne er tilgængelige og kan indsættes, er fastsat i bilag Ia.

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 30 med henblik på at ændre bilag Ia angående kategorierne af støtteberettigede omkostninger.

3a. Den finansielle assistance, der er nævnt i denne artikel, kan gennemføres gennem flerårige arbejdsprogrammer. For tiltag, der rækker ud over et år, kan budgetforpligtelserne opdeles i årlige trancher.«

c) Stk. 4 udgår.

20) Artikel 22, litra b), affattes således:

»b) i tilfælde af en katastrofe, støtte til medlemsstaterne med henblik på adgang til udstyr og transport- og logistikressourcer, jf. artikel 23, og«.

21) Artikel 23 affattes således:

»Artikel 23

Støtteberettigede tiltag vedrørende udstyr og operationer

1. Følgende tiltag kan modtage finansiel assistance med henblik på adgang til udstyr og transport- og logistikressourcer under EU-mekanismen:

- a) tilvejebringelse og udveksling af oplysninger om udstyr og om transport- og logistikressourcer, som medlemsstaterne beslutter at stille til rådighed, med henblik på at lette sammenlægning af sådant udstyr eller sådanne transport- og logistikressourcer
- b) bistand til medlemsstaterne med at identificere transport- og logistikressourcer, som eventuelt kan stilles til rådighed fra andre kilder, herunder det kommercielle marked, og lette adgangen til sådanne ressourcer
- c) bistand til medlemsstaterne med at identificere udstyr, som eventuelt kan stilles til rådighed af andre kilder, herunder det kommercielle marked
- d) finansiering af de transport- og logistikressourcer, der er nødvendige for at sikre en hurtig katastrofeindsats. Sådanne tiltag er kun berettiget til at modtage finansiel støtte, såfremt følgende kriterier er opfyldt:
 - i) der er fremsat en anmodning om assistance gennem EU-mekanismen i overensstemmelse med artikel 15 og 16
 - ii) de supplerende transport- og logistikressourcer er nødvendige for at sikre, at katastrofeindsatsen under EU-mekanismen er effektiv
 - iii) assistancen modsvarer de behov, som ERCC har konstateret, og ydes i overensstemmelse med ERCC's henstillinger vedrørende tekniske specifikationer, kvalitet, tidsplanlægning og vilkårene for leveringen af assistancen
 - iv) et anmodende land enten direkte eller gennem De Forenede Nationer eller dets agenturer eller en relevant international organisation har accepteret assistancen under EU-mekanismen, og
 - v) assistancen til katastrofesituationer i tredjelande supplerer Unionens generelle humanitære indsats, hvor en sådan finder sted.

1a. Unionens finansielle assistance til transport af kapaciteter, der ikke på forhånd er afsat til Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, og som indsættes i tilfælde af en katastrofe eller en overhængende fare for en katastrofe i eller uden for Unionen, og til enhver anden transportstøtte, der er nødvendig for at reagere på en katastrofe, må ikke overstige 75 % af de samlede støtteberettigede omkostninger.

2. Unionens finansielle assistance til kapaciteter, der på forhånd er stillet til rådighed for Den Europæiske Civilbeskyttelsespulje, må ikke overstige 75 % af omkostningerne ved driften af kapaciteterne, herunder transport, i tilfælde af en katastrofe eller en overhængende fare for en katastrofe i eller uden for Unionen.

4. Unionens finansielle assistance til transport- og logistikressourcer kan dække maksimalt 100 % af de samlede støtteberettigede omkostninger, der er specificeret i litra a)-d), når dette er nødvendigt med henblik på at gøre sammenlægningen af medlemsstaternes assistance driftsmæssigt effektiv, og når omkostningerne vedrører en af følgende:

- a) korttidsleje af lagerkapacitet til midlertidigt at oplagre assistancen fra medlemsstaterne med henblik på at fremme koordineret transport heraf
- b) transport fra den medlemsstat, der yder assistance, til den medlemsstat, der formidler den koordinerede transport
- c) ompakning af medlemsstaternes assistance med henblik på maksimal udnyttelse af de til rådighed stående transportkapaciteter eller opfyldelse af specifikke operationelle krav, eller
- d) lokal transport, transit og oplagring af fælles assistance med henblik på at sikre koordineret levering på bestemmelsesstedet i det anmodende land.

4a. Hvis rescEU-kapaciteter benyttes til nationale formål i overensstemmelse med artikel 12, stk. 5, dækkes alle omkostninger, herunder vedligeholdelses- og reparationsomkostninger, af den medlemsstat, der benytter kapaciteterne.

4b. I tilfælde af indsættelse af rescEU-kapaciteter under EU-mekanismen dækker Unionens finansielle assistance 75 % af driftsomkostningerne.

Uanset første afsnit dækker Unionens finansielle assistance 100 % af driftsomkostningerne ved de rescEU-kapaciteter, der er nødvendige i forbindelse med katastrofer med lav sandsynlighed og store konsekvenser, og som indsættes under EU-mekanismen.

4c. Ved indsættelser uden for Unionen som omhandlet i artikel 12, stk. 10, dækker Unionens finansielle assistance 100 % af driftsomkostningerne.

4d. Når Unionens finansielle assistance som omhandlet i denne artikel ikke dækker 100 % af omkostningerne, afholdes det resterende beløb af den assistanceanmodende stat, medmindre andet er aftalt med den medlemsstat, der tilbyder assistance, eller den medlemsstat, der opbevarer rescEU-kapaciteterne.

4e. Ved indsættelsen af rescEU-kapaciteter kan Unionens finansiering dække 100 % af alle direkte nødvendige omkostninger vedrørende transport af gods, logistisk udstyr og tjenester i Unionen og til Unionen fra tredjelande.

5. I tilfælde af sammenlægning af transportoperationer, der involverer flere medlemsstater, kan én medlemsstat indtage en ledende rolle og anmode om finansiel støtte fra Unionen til hele operationen.

6. Når en medlemsstat anmoder Kommissionen om at indgå aftale om transporttjenester, anmoder Kommissionen om delvis godtgørelse af omkostningerne ud fra de finansieringssatser, der er fastsat i stk. 1a, 2 og 4.

6a. Med forbehold af stk. 1a og 2 kan Unionens finansielle støtte for transport af assistance, der er behov for ved miljøkatastrofer, hvor princippet om, at forureneren betaler, finder anvendelse, dække maksimalt 100 % af de samlede støtteberettigede omkostninger. Følgende betingelser finder anvendelse:

- a) den berørte eller bistående medlemsstat anmoder om finansiel støtte fra Unionen til transport af assistance på grundlag af en behørigt begrundet behovsvurdering
- b) den berørte eller bistående medlemsstat tager i relevant omfang alle nødvendige skridt for at anmode om og opnå erstatning fra forureneren i overensstemmelse med alle gældende retlige bestemmelser på internationalt plan, EU-plan eller nationalt plan
- c) efter at have modtaget erstatning fra forureneren tilbagebetaler den berørte eller bistående medlemsstat i relevant omfang omgående beløbet til Unionen.

I tilfælde af en miljøkatastrofe som omhandlet i første afsnit, som ikke berører en medlemsstat, gennemføres de tiltag, der er omhandlet i litra a), b) og c), af den bistående medlemsstat.

7. Følgende omkostninger er berettiget til finansiel assistance fra Unionen til transport- og logistikressourcer i henhold til denne artikel: alle omkostninger i forbindelse med flytning af transport- og logistikressourcer, herunder omkostninger til alle tjenesteydelser, gebyrer, omkostninger til logistik og håndtering, brændstof og eventuelle indkvarteringsomkostninger samt andre indirekte omkostninger såsom skatter og generelle afgifter og transitomkostninger.

8. Transportomkostninger kan bestå af enhedsomkostninger, faste beløb eller faste satser, der fastsættes pr. omkostningskategori.»

22) Artikel 25 affattes således:

»Artikel 25

Finansielle assistanceformer og gennemførelsesprocedurer

1. Kommissionen gennemfører Unionens finansielle støtte i overensstemmelse med finansforordningen.

2. Kommissionen gennemfører Unionens finansielle støtte ved direkte forvaltning i overensstemmelse med finansforordningen eller, når arten og indholdet af det pågældende tiltag berettiger det, ved indirekte forvaltning med de organer, der er omhandlet i artikel 62, stk. 1, litra c), nr. ii), iv), v) og vi), i finansforordningen.

3. Finansiell støtte i medfør af denne afgørelse kan antage enhver af de former, der er fastsat i finansforordningen, særlig tilskud, offentlige indkøb eller bidrag til trustfonde.

4. I overensstemmelse med artikel 193, stk. 2, andet afsnit, litra a), i finansforordningen, under hensyntagen til den forsinkede ikrafttræden af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/836 (*) og for at sikre kontinuitet kan omkostninger, der er påløbet i forbindelse med tiltag støttet i henhold til denne afgørelse, i behørigt begrundede tilfælde, der anføres i finansieringsafgørelsen, og i en begrænset periode betragtes som støtteberettigede fra den 1. januar 2021, selv om de er påløbet, før ansøgningen om tilskud blev indgivet.

5. Med henblik på gennemførelsen af denne afgørelse vedtager Kommissionen årlige eller flerårige arbejdsprogrammer ved hjælp af gennemførelsesretsakter. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 33, stk. 2. De årlige eller flerårige arbejdsprogrammer skal indeholde de mål, som skal forfølges, de forventede resultater, gennemførelsesmetoden og det samlede beløb herfor. De skal tillige indeholde en beskrivelse af de tiltag, der skal finansieres, en angivelse af de beløb, der bevilges til de enkelte tiltag, og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. Med henblik på den finansielle assistance, der er omhandlet i artikel 28, stk. 2, skal de årlige eller flerårige arbejdsprogrammer beskrive de tiltag, der er planlagt for hvert land, der er omhandlet deri.

Der kræves ingen årlige eller flerårige arbejdsprogrammer for tiltag, der falder ind under det katastrofeberedskab, der er fastlagt i kapitel IV, og som ikke kan gennemføres på forhånd.

6. Med henblik på gennemsigtighed og forudsigelighed forelægges og drøftes budgetgennemførelsen og de planlagte fremtidige tildelinger årligt i det i artikel 33 omhandlede udvalg. Europa-Parlamentet holdes underrettet.

7. I tillæg til finansforordningens artikel 12, stk. 4, fremføres forpligtelses- og betalingsbevillinger, der ikke er udnyttet ved udgangen af det regnskabsår, for hvilket de er opført på det årlige budget, automatisk, og der kan indgås forpligtelser og bevilges betalinger herfor indtil den 31. december det følgende år. De fremførte bevillinger anvendes kun til indsats tiltag. De fremførte bevillinger skal være de første bevillinger, der anvendes i det følgende regnskabsår.

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/836 af 20. maj 2021 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 185 af 26.5.2021, s. 1).«

23) Artikel 27 affattes således:

»Artikel 27

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

Hvor et tredjeland deltager i EU-mekanismen i kraft af en afgørelse, der er vedtaget i henhold til en international aftale eller på grundlag af ethvert andet retligt instrument, skal tredjelandet give den ansvarlige anvisningsberettigede, OLAF og Revisionsretten de fornødne rettigheder og den fornødne adgang, således at de fuldt ud kan udøve deres respektive beføjelser. Hvad angår OLAF, skal sådanne rettigheder omfatte retten til at foretage undersøgelser, herunder kontrol og inspektion på stedet, som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 (*).

(*) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 883/2013 af 11. september 2013 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 og Rådets forordning (Euratom) nr. 1074/1999 (EUT L 248 af 18.9.2013, s. 1).«

24) I artikel 30 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

»2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 19, stk. 6, og artikel 21, stk. 3, andet afsnit, tillægges Kommissionen indtil den 31. december 2027.«

b) Stk. 3 udgår.

c) Stk. 4 affattes således:

»4. Den i artikel 19, stk. 6, og artikel 21, stk. 3, andet afsnit, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.«

d) Stk. 7 affattes således:

»7. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 6, eller artikel 21, stk. 3, andet afsnit, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.«

25) Artikel 32, stk. 1, litra i), affattes således:

»i) tilrettelæggelse af støtte til transport- og logistikressourcer, jf. artikel 18 og 23.«

26) I artikel 33 tilføjes følgende stykke:

»3. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 8 i forordning (EU) nr. 182/2011 sammenholdt med dennes artikel 5 anvendelse.«

27) Artikel 34, stk. 2 og 3, affattes således:

»2. Kommissionen forelægger hvert andet år Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om operationer foretaget og fremskridt gjort i henhold til artikel 6, stk. 5, og artikel 11 og 12. Rapporten skal indeholde oplysninger om fremskridtene med at nå Unionens mål for katastrofemodstandsdygtighed, kapacitetsmålene og om de mangler, der fortsat består, som omhandlet i artikel 11, stk. 2, under hensyntagen til oprettelsen af rescEU-kapaciteter i overensstemmelse med artikel 12. Rapporten skal også omfatte en oversigt over budget- og omkostningsudviklingen i forbindelse med indsatskapaciteter og en vurdering af behovet for at videreudvikle disse kapaciteter.

3. Senest den 31. december 2023 og derefter hvert femte år evaluerer Kommissionen anvendelsen af denne afgørelse og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en meddelelse om effektiviteten, omkostningseffektiviteten og den fortsatte gennemførelse af denne afgørelse, navnlig artikel 6, stk. 4, rescEU-kapaciteterne og graden af koordination og synergier, der er opnået med andre EU-politikker, -programmer og -fonde, herunder medicinske nødsituationer. Meddelelsen ledsages, hvor det er relevant, af forslag til ændringer af denne afgørelse.«

28) Bilag I til afgørelse nr. 1313/2013/EU erstattes af teksten i bilaget til nærværende forordning.

29) Titlen på bilag IA affattes således:

»Kategorier af støtteberettigede omkostninger som omhandlet i artikel 21, stk. 3.«

Artikel 2

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. januar 2021.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2021.

På Europa-Parlamentets vegne

D. M. SASSOLI

Formand

På Rådets vegne

A. P. ZACARIAS

Formand

BILAG

»BILAG I

Procentsatser for tildeling af finansieringsrammen med henblik på gennemførelse af EU-mekanismen omhandlet i artikel 19, stk. 1a, og af beløbet omhandlet i artikel 19a for perioden 2021-2027

Forebyggelse: 5 % +/- 4 procentpoint

Beredskab: 85 % +/- 10 procentpoint

Indsats: 10 % +/- 9 procentpoint

Principper

Ved gennemførelsen af denne afgørelse tages der behørigt hensyn til Unionens mål om at bidrage til de overordnede klimamål og til ambitionen om at integrere biodiversitetstiltag i Unionens politikker, i det omfang det er muligt på grund af uforudsigeligheden og de særlige omstændigheder i forbindelse med katastrofeberedskab og -indsats.«

II

(Ikke-lovgivningsmæssige retsakter)

AFGØRELSER

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2021/837

af 6. maj 2021

om den holdning, som Den Europæiske Union skal indtage i Det Internationale Råd for Tropisk Træ, til forlængelsen af den internationale overenskomst om tropisk træ af 2006

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192 og 207 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den internationale overenskomst om tropisk træ af 2006 (ITTA af 2006) blev indgået af Unionen ved Rådets afgørelse 2011/731/EU ⁽¹⁾ og trådte i kraft den 7. december 2011.
- (2) I henhold til artikel 6 i ITTA af 2006 er Det Internationale Råd for Tropisk Træ (ITTC) den højeste myndighed i Den Internationale Organisation for Tropisk Træ (ITTO) og består af alle medlemmer af ITTO.
- (3) I henhold til artikel 44, stk. 1, i ITTA af 2006 forbliver overenskomsten i kraft i en periode på 10 år regnet fra ikrafttrædelsesdatoen, indtil den 6. december 2021, medmindre ITTC med kvalificeret flertal, jf. artikel 12, træffer afgørelse om at forlænge dens gyldighedsperiode, at genforhandle den eller at bringe den til ophør. I henhold til artikel 44, stk. 2, i ITTA af 2006 kan ITTC træffe afgørelse om at forlænge overenskomsten to gange, dvs. første gang med en periode på fem år og en yderligere periode på tre år.
- (4) ITTC træffer afgørelse om forlængelsen af ITTA af 2006 enten ved dets 57. samling, der afholdes i november 2021, eller mellem møderne uden at afholde møde.
- (5) Forlængelsen af ITTA af 2006 med første gang en periode på fem år er i Unionens interesse, da ITTO stadig befinder sig i den første fase af økonomisk genopretning og er i gang med at reformere sin finansielle struktur.
- (6) Det er hensigtsmæssigt at fastlægge den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i ITTC til forlængelsen af ITTA af 2006 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Det Internationale Råd for Tropisk Træ, er at godkende eller stemme for en forlængelse af den internationale overenskomst om tropisk træ af 2006, første gang med en periode på fem år.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse 2011/731/EU af 8. november 2011 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af den internationale overenskomst om tropisk træ af 2006 (EUT L 294 af 12.11.2011, s. 1).

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 6. maj 2021.

På Rådets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2021/838

af 10. maj 2021

om den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Underudvalget vedrørende Handel og Bæredygtig Udvikling, der er nedsat ved associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side, for så vidt angår udarbejdelsen af listen over eksperter, der kan udvælges til medlemmer af ekspertgruppen i henhold til aftalens artikel 301

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side ⁽¹⁾ («aftalen») trådte i kraft den 1. september 2017.
- (2) I henhold til aftalens artikel 301, stk. 3, skal parterne nå til enighed om en liste over mindst 15 personer med ekspertviden om de emner, der er omfattet af aftalens afsnit IV, kapitel 13 («kapitel 13»), og som kan udvælges til medlemmer af den ekspertgruppe, der skal undersøge de anliggender, der måtte opstå inden for kapitel 13, og som eventuelt ikke er behandlet på tilfredsstillende vis gennem konsultationer på statsplan.
- (3) Unionen har indstillet fem eksperter, mens Ukraine har indstillet tre eksperter. Ukraine har givet tilsagn om senest den 31. december 2021 at indstille yderligere to eksperter. Parterne er blevet enige om fem eksperter, som ikke er statsborgere i nogen af parterne, og som kan varetage formandskabet for ekspertgruppen i henhold til aftalens artikel 301.
- (4) For at sikre effektiviteten af bestemmelserne i kapitel 13 er det hensigtsmæssigt at fastlægge den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Underudvalget vedrørende Handel og Bæredygtig Udvikling EU-Ukraine, for så vidt angår udarbejdelsen af listen over eksperter, som kan udvælges til medlemmer af ekspertgruppen i henhold til aftalens artikel 301 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Underudvalget vedrørende Handel og Bæredygtig Udvikling EU-Ukraine, der er nedsat ved associeringsaftalen mellem Den Europæiske Union og Det Europæiske Atomenergifællesskab og deres medlemsstater på den ene side og Ukraine på den anden side, for så vidt angår udarbejdelsen af listen over eksperter, som kan udvælges til medlemmer af ekspertgruppen i henhold til aftalens artikel 301, baseres på udkastet til afgørelse truffet af Underudvalget vedrørende Handel og Bæredygtig Udvikling EU-Ukraine ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 161 af 29.5.2014, s. 3.

⁽²⁾ Jf. dokument ST 7733/21 på <http://register.consilium.europa.eu>.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. maj 2021.

På Rådets vegne
J. BORRELL FONTELLES
Formand

RÅDETS AFGØRELSE (EU) 2021/839

af 20. maj 2021

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i det regionale styringsudvalg for transportfællesskabet, for så vidt angår visse af transportfællesskabets administrative anliggender og personaleanliggender

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 91 og artikel 100, stk. 2, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Traktaten om oprettelse af transportfællesskabet blev godkendt på Unionens vegne den 4. marts 2019 ved Rådets afgørelse (EU) 2019/392 ⁽¹⁾ og trådte i kraft den 1. maj 2019.
- (2) Det regionale styringsudvalg blev nedsat ved transportfællesskabstraktaten til at forestå administrationen af denne traktat og sikre, at den gennemføres korrekt. Ifølge transportfællesskabstraktaten skal det regionale styringsudvalg vedtage regler om arbejdsforholdene for personalet i det permanente sekretariat for transportfællesskabet samt en afgørelse om den nærmere procedure for gennemførelsen af budgettet.
- (3) Det regionale styringsudvalg skal snart vedtage afgørelser om godtgørelse af udgifter afholdt af personer uden for det permanente sekretariat for transportfællesskabet, som opfordres til at deltage i transportfællesskabets møder, godtgørelse af personale i det permanente sekretariat for transportfællesskabet af rejse- og flytteomkostninger ved tiltræden til og udtræden af tjenesten og transportfællesskabets bidrag til sundheds-, arbejdsløsheds-, pensions- og invalideforsikringsordninger for personalet i det permanente sekretariat for transportfællesskabet.
- (4) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i det regionale styringsudvalg, bør fastlægges, da sådanne afgørelser er en forudsætning for, at det permanente sekretariat for transportfællesskabet kan fungere tilfredsstillende, og vil være bindende for Unionen —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

1. Den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne i det regionale styringsudvalg, der er nedsat ved traktaten om oprettelse af et transportfællesskab, for så vidt angår reglerne for følgende, baseres på de tilsvarende udkast til afgørelser fra det regionale styringsudvalg ⁽²⁾:

- a) godtgørelse af udgifter afholdt af personer uden for det permanente sekretariat for transportfællesskabet, som opfordres til at deltage i transportfællesskabets møder
- b) godtgørelse af personale i det permanente sekretariat for transportfællesskabet af rejse- og flytteomkostninger ved tiltræden til og udtræden af tjenesten og
- c) transportfællesskabets bidrag til sundheds-, arbejdsløsheds-, pensions- og invalideforsikringsordninger for personalet i det permanente sekretariat for transportfællesskabet.

2. Unionens repræsentanter i det regionale styringsudvalg kan vedtage mindre ændringer i de i stk. 1 omhandlede udkast til afgørelser uden yderligere afgørelse truffet af Rådet.

⁽¹⁾ Rådets afgørelse (EU) 2019/392 af 4. marts 2019 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af traktaten om oprettelse af et transportfællesskab (EUT L 71 af 13.3.2019, s. 1).

⁽²⁾ Jf. dokument ST 8040/21 på <http://register.consilium.europa.eu>.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den 20. maj 2021.

På Rådets vegne
A. SANTOS SILVA
Formand

ISSN 1977-0634 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2520 (papirudgave)